

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Lórodi László Ügyvédi Iroda (...) által képviselt ...(....) felperesnek a dr. Fazekas Évaügyvéd (....) által képviselt ...(....) alperes ellen óvadék megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. május 8-án kelt 1.G.40.368/2010/69. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes és az alperesi jogelőd között 2004. január 31-én szerződések jöttek létre a ...szám alatti, illetve a saroknál lévő üzemanyagtöltő állomások üzemeltetésére.

A szerződések alapján az alperes minden évben rendszertámogatást nyújtott a felperes számára, a támogatási számlákat a felperes úgy vezette be a könyveibe, hogy azok bruttó végösszegét előírta alperessel szembeni követelésként, nettó összeget írt árbevételeként, az áfát pedig, mint költségvetésbe fizetendő összeget. Az alperes - folyamatosan - pénzügyileg rendezte a követeléseket.

Az APEH Pest Megyei és Fővárosi Kiemelt Adózóinak Igazgatósága Ellenőrzési Főosztálya átfogó ellenőrzést végzett az alperes jogelődjénél, melynek eredményeképpen határozatot hozott. Az APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztálya, mint másodfokú hatóság rögzítette, hogy alperesi jogelőd eljárásával jogszabályokat sértett, alperesi jogelőd terhére 2003. évre 28.979.000 forint, 2004. évre 24.886.000 forint adókülönbötet állapított meg.

Az alperes jogelődje 2007. július 6-án erről tájékoztatta a felperest, s felhívta, hogy az adóhatóság álláspontjának figyelembevételével a 2003. és 2006. évek között kibocsátott áfás számlák mindegyikét 15 munkanapon belül helyesbítse oly módon, hogy azok ne tartalmazzanak előzetesen felszámított áfát. Csatolta levele mellékleteként a számlákra vonatkozó kimutatást. Hivatkozott arra is, hogy mivel a helyesbítésre az áthárított áfa összeg csökkenése miatt került sor, a helyesbítést a felperes az aktuális áfabevallásában figyelembe veheti, vagy az adó összegét visszaigényelheti. Tekintettel arra, hogy az alperesi jogelőd által felperesnek tévesen megfizetett áfát a felperes az adóhatóságtól visszakapja, azt térítse meg alperesnek.

Az alperes további felszólításokat intézett a felpereshez, aki az általa kibocsátott számlákat stornózta, új számlákat állított ki, az önellenőrzést az APEH részéről kiutalás előtti áfaellenőrzés követte felperesnél, majd 2008. év elején az áfának megfelelő összeg visszautalásra került a felperesnek, aki azonban azt nem utalta tovább az alperes részére.

A felek a köztük érvényben lévő, 2004. február 5-én kelt üzemeltetési szerződéseket 2007. december 3-án módosították egységes szerkezetben. A szerződések alapján a felperes kétszer 3.000.000, összesen 6.000.000 forint óvadékot az alperesi jogelőd részére megfizetett.

Az alperesi jogelőd 2009. május 22-i levelével a két üzemanyagtöltő állomás üzemeltetésére kötött szerződést azonnali hatállyal felmondta, rögzítve, a felperes az alperesi termékek eladásából származó bevétellel nem számolt el, a ... tekintetében tartozása összesen 11.254.734 forint, a ... kapcsán pedig 4.175.638 forint, mely összegeket a felperes az alperesnek nem fizetett meg.

A felperes 2009. október 27. napján felhívta az alperesi jogelődöt 6.000.000 forint óvadék és annak kamatai megfizetésére, mely összeget az alperes nem fizetett vissza.

A felperes kereseti kérelmében 6.000.000 forint tőke és ennek a Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerinti 2007. augusztus 25-től, illetve szeptember 27-től számított kamatai megfizetésére kérte alperest kötelezni. Vitatta az alperes beszámítási kifogását, annak elutasítását elévülésre hivatkozással is kérte.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, azzal, nem vitatta a kétszer 3.000.000 forint felperesi követelés jogosságát, azonban beszámítási kifogásaként hivatkozott arra, az adóhatósági ellenőrzés eredményeképpen a felperesnek a visszaigényelt és

visszakapott áfát tovább kellett volna részére fizetni, de azt felperes nem tette meg, ezzel rovására vagyoni előnyhöz jutott. A szerződés megszűnése jogcímén 143.603 forint, áfa-visszaigénylés címén 15.286.769 forint beszámításra alkalmas igényt jelölt meg a felperessel szemben.

Az eljárás során a felperes magánszakvéleményt csatolt, az elsőfokú bíróság beszerezte a ... igazságügyi szakvéleményét, melyet az ítékezése alapjául elfogadott.

A szakértői vélemény összegzése szerint a felperes összes nettósított tartozása 15.430.768 forint, mely összeggel tartozik az alperesnek.

Az elsőfokú bíróság a 2013. május 8-án kelt 1.G.40.368/2010/69. számú ítéletével a Ptk. 361.§ (1) bekezdése, valamint a 296.§ (2) bekezdése felhívása mellett a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 1.003.300 forint perköltséget.

A határozat indokolása szerint a 6.000.000 forint óvadék visszafizetése tekintetében az alperes a keresetet ezen részében nem vitatta, a Ptk. 319.§, 271.§, 272.§-ában írtak alapján az óvadék a szerződés megszűnése folytán visszajár.

Ugyanakkor a Ptk. 296.§ (1) bekezdése, 297.§ (2) bekezdése, a 324.§, 326.§, 327.§-a, továbbá 319.§, 321.§-ai felhívása mellett megállapítható volt, hogy az alperes beszámítási kifogása érdemben helytálló, a csatolt APEH-határozatok alapján a felek akarata arra irányult, az alperesi jogelőd egy áfával növelt összegű rendszertámogatást nyújtson a felperesnek. Az APEH-határozatból megállapíthatóan jogszabállyal ellentétesen állapodtak meg abban, hogy a rendszertámogatásról kiállított számlában áfatartalmat is rögzíteni kell. A ... által beszerzett szakvéleményből megállapíthatóan az alperes értesítésének kézhezvételét követően a felperes a kérdéses perbeli áfás számlákat stornírozta, az áfának megfelelő összeg visszautalására is sor került a felperes javára.

Az elsőfokú bíróság utalt arra, a felek megállapodása nem terjedt ki arra, hogy a rendszertámogatást alperes áfatartalommal növelve nyújtsa a felperesnek, így a felperes alperes rovására vagyoni előnyhöz jutott, amikor az önellenőrzés végrehajtását követően a rendszertámogatással kapcsolatban az alperes által már megfizetett áfaösszeget visszakapta a magyar államtól. A szakvéleményből megállapíthatóan a ... üzemanyagtöltő állomás vonatkozásában a felperes 11.010.933 forinttal, a várpalotai üzemanyagtöltő állomás kapcsán 4.275.836 forinttal tartozik az alperesnek.

Az elsőfokú bíróság megállapította, az alperesi beszámítás kapcsán a felperesi követelés megszűnt, ezért a kereset elutasításának volt helye. Mellőzte az elsőfokú bíróság a további tanúk meghallgatását, a beszerzett igazságügyi szakvéleményekben foglaltakra. A további, szakértő részére feltehető kérdések kapcsán is mellőzte a bizonyítást, mint szükségtelent.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg a felperes által az alperesnek fizetendő perköltséget.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, illetve megváltoztatását kérte, a keresetének történő helyt adás mellett.

Az előzményi tényállás ismertetése után előadta, az alperes adóhatósági ellenőrzése kapcsán született adóhatósági határozat helytelen volt, jogellenes volt a rendszertámogatásról áfa számlát kiállítani. Az adóhatóság a probléma megoldására azt a javaslatot tette, hogy a felperes stornírozza a kiállított számlákat, majd önellenőrzést folytasson le. Az alperes arra szólította fel, hogy a számlákat módosítsa, azok ne tartalmazzanak áfát, noha jogszerűen nem követelheti a helytelen döntése miatt való felelősség viselését.

Kifejtette, az áfakövetelés nem alkalmas a beszámításra, visszaigénylésre őt nem utasíthatja, a számára utalt összeg nem szolgáltatás ellenértéke, annak 100%-a támogatásnak minősül, így a visszaigényelt áfával nem tartozik az alperesnek, az óvadék visszafizetésének kötelezettsége nem függ az áfaigénylés kérdéskörétől.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Egyebek mellett utalt arra, az elszámolás keretében beszámítási igényét jogszerűen érvényesíti, az áfa összege nem a támogatás része volt, korábban a felperes is a nettó összeget tekintette támogatásnak. Az APEH vizsgálatot követően a felperes a kérésére a perbeli számlákat stornírozta, új számlákat állított ki, melyek összegükben a stornírozott számlák nettó összegével egyeztek meg.

Állította, nem kívánta a felperest megrövidíteni, és azt sem, hogy a felek helytelen döntésének terheit viselje, felperes megtarthatta a támogatás nettó összegét, csupán az kérte, hogy az áfa címén kapott összegeket a visszaigénylés után fizesse vissza. A stornó és a végleges számlák kiállítása, majd a tévesen kifizetett áfa adóhivatali visszautalása egy folyamat része, melynek utolsó fázisa az lenne, hogy a felperes a visszakapott áfaösszeget továbbutalja. A szakvélemény e tekintetben egyértelmű volt, az áfát az adóhivataltól a felperes már négy éve visszakapta. Mind a felperes, mind az alperes követelése pénzkövetelés, egyenmű, a követelések lejártak, így a beszámításnak helye van.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytállóak voltak a jogi következtetései is.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla csupán utal a kiegészített igazságügyi szakértői véleményére. Az abban írtakat nem cáfolja a

felperes által becsatolt, a felperes saját előadásának tekinthető ... által készített magánszakvélemény.

A felperes nem cáfolta, hogy az adóvizsgálatot követően a számlákat stornírozta, új, helyesbített számlákat állított ki és az áfát visszaigényelte, a fellebbezésében csupán arra hivatkozott, hogy az áfa a támogatás része volt és nem számítható be az alperesi követelés. Előadása a korábbi perbeli előadásával ellentétes volt. Egyebekben a felperes óvadék követelése és alperesnek a felperes jogalap nélküli gazdagodása jogcímén előterjesztett pénzkövetelése beszámítható, így összességében az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a keresetet.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján - lényegében helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és 239.§-a alkalmazásával kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján az alperes részére járó ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

A fellebbezés elbírálása a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül történt.

Budapest, 2014. február 6.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
írnok